

Nytte. Da jeg imidlertid har erfaret allevegne fra, deels gennem de forskjellige Anmodninger, der ere fremkomne, og deels af de Erklæringer, som Ministeriet har modtaget, at man er enig om, at en saadan Bestemmelse vil være til overordentlig stor Nytte enten paa den ene eller den anden Maade, og da jeg ikke kan mærke Andet, end at man ogsaa her er tilbøjelig til at gaae ind paa Bestemmelsen, saa har jeg ikke villet stille noget Forslag i modsat Retning, som jeg ikke havde det mindste Haab om at faae sat igjennem. Imidlertid skal jeg dog bemærke, at jeg troer, at den i § 4 omhandlede Foranstaltning, hvad man saa end gjør ved den, vil vise sig at være i høj Grad mangelfuld, fordi den for det Første langfra optager alle de Dyr, der egentlig burde optages. En saadan Bestemmelse, er dernæst ligeledes i høj Grad upraktisk for dem, der skulle efterkomme den. Hvem blandt Almuen, som den skal være gjældende for, kjender nemlig f. Ex. Ellekrager, Hørfugle, Meiser, Spetmeiser, Fluesnappere, Vibere osv.? Jeg kjender dem idetmindste ikke. Og hvorledes skal en Mand, der ikke kjender dem, kunne undgaae at blive straffet, naar han griber af Ex, som tilfældigvis kjender disse Dyr. See vi dernæst hen til dem, der skulle sørge for at overholde Bestemmelsen, hvorledes stiller det sig for dem? Kjender Politirettsdommeren disse Dyr, naar han skal domme i Sagen? Og det forekommer mig, at det dog vilde være noget vel vidtløftigt, dersom en saadan Sags Afgjorelse skulde udsættes efter, at Dyrene først bleve sendte ind til Museet, og at man derfra fik Svar paa, hvad det var for Dyr. Jeg kan i saa Henseende ganske henholde mig, til de Bemærkninger, hvormed det ærede Udvalg i Betænkningen motiverer sin Anskuelse om, at der ikke bør være Straf for at samle Eg, paa Grund af at der hører megen Saglyndskab til at kjende dem fra hvyandre. Jeg troer, som sagt, at det vilde være ligesaa gavnligt at udelade hele Historien, idet den, der bliver greben for at have fanget en Fugl, sædvanlig først, naar han bliver greben, vil faae at vide, hvad det er for en Fugl, ligesom accurat det Samme vil gjøre sig gjældende med Hensyn til andre

Dyr. — Jeg skal endvidere ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der jo vil fremkomme de allerførste Snurrigheder ved de i § 4 foreslaaede Bestemmelser. Jeg skal saaledes f. Ex. henlede Opmærksomheden paa, at Pindsvin efter § 4 ikke maae ødelægges i Haven, men skulle fredes som nyttige Dyr, og det uagtet Pindsvinene netop fortære flere Dyr, som ere os til meget stor Nytte, f. Ex. Tudser og Fjirbeen, idet de ødelægge en Mængde Insecter. Naar nu Pindsvinene æde de Dyr, som skulle skaffe os Fred for Insecter, saa veed jeg virkelig ikke nogen Grund til, at man ikke skulde slaae dem ihjel i Haven. Dernæst seer jeg af § 4, at Sneuglen maa man til visse Tider gjerne fhyde, men efter hvad der er mig berettet — jeg er ikke Drentholog eller Naturforsker — sætter man i Norge netop Priis paa Sneuglens Conservation, fordi den tager en Masse Muus, siger man. Endvidere skal jeg tillade mig at fremdrage Noget, som jeg har seet af en interessant Beretning, som jeg fornylig har faaet fra Norge, om Virkningerne af Loven af 4de August 1845 der. Det er en Lov, der egentlig gaaer i modsat Retning af den her foreslaaede, men som dog i Virkeligheden har et lignende Formaal. Det er nemlig bestemt i den nævnte Lov, at der skal uddeles Præmier for Drab af Rovdyr, som gjøre Skade. I den omtalte officielle Beretning fortelles det nu, at der i 15 Aar er blevet uddeelt 64,129 Rovfuglepræmier; men, tilføjer saa Forfatteren, det er klart, at de 50,000 af disse ere feilagtig udbetalte. Han siger udtryffeligt, at Præmieloven saaledes ved feilagtig Anvendelse har afstedkommet betydelig Skade, og han fremhæver, at lignende Foranstaltninger maatte have gjort endnu meget større Skade i Mellemuropa, hvor man klager over en Formindkelse af de musevædende Rovfugle og over en tiltagende Mængde af Muus. Jeg troer endnu at burde nævne en Curiositet, som § 4 vil bevirke, ifald den bliver gjældende — jeg agter hverken at stemme for eller imod den — og det er den, at dersom der kommer en Flagermuus ind i Ens Sovestue om Aftenen, saa maa man ikke dræbe den, men den skal have Lov til at blive